

บทที่ 1

บทนำ

บทนำต้นเรื่อง

พืชวงศ์ผักปลาบ (Commelinaceae; Spiderwort; Widow ' s tear) จัดเป็นพืชใบเลี้ยงเดี่ยวที่เจริญได้ดีในเขตร้อน พบกระจายทั่วโลกประมาณ 41 สกุล 650 ชนิด โดยทวีปเอเชียและทวีปแอฟริกามีความหลากหลายของพืชวงศ์นี้มากกว่าทวีปอเมริกา (Faden, 1998) พืชชนิดใหม่ที่พบมีรายงานว่า พบที่ประเทศบรูไน จีน คอสตาริกา ศรีลังกา เขมเบสเซียกา และแทนซาเนีย (Cowley and Furness, 1997; Hong, 1997; Grant, 2000; Faden, 2001a-c; Faden and Alford, 2001) ประเทศไทยพบประมาณ 12 สกุล 60 ชนิด (Larsen and Nielsen, 1994) เฉพาะภาคใต้บริเวณจังหวัดสงขลา พบจำนวน 6 สกุล 9 ชนิด (พวงเพ็ญและคณะ, 2542) ส่วนใหญ่ชอบขึ้นในที่ชุ่มชื้น ตามริมน้ำ

การจัดจำแนกพืชวงศ์ผักปลาบในปัจจุบัน โดย Faden (1998) ได้จัดจำแนกวงศ์นี้เป็นสองวงศ์ย่อย (Subfamily) คือ วงศ์ย่อย Cartonematoideae ทั่วโลกมีประมาณ 12 ชนิด พบในประเทศออสเตรเลีย และซิมบับเวของทวีปแอฟริกา แบ่งเป็น 2 เผ่า (Tribe) คือ เผ่า Cartonemateae มี 1 สกุล คือ *Cartonema* R. Br. และเผ่า Triceratelleae มี 1 สกุล คือ *Triceratella* Brenan ส่วนวงศ์ย่อย Commelinoideae ทั่วโลกมีประมาณ 640 ชนิด พบกระจายทั่วไป แบ่งเป็น 2 เผ่า คือ เผ่า Commelineae ทั่วโลกมีประมาณ 14 สกุล 348 ชนิด และเผ่า Tradescantieae แบ่งเป็น 8 เผ่าย่อย (Subtribe) ทั่วโลกมีประมาณ 24 สกุล 285 ชนิด

พืชวงศ์นี้มีความสำคัญหลายด้าน ได้แก่ นำมาเป็นสมุนไพร เช่น ผักปลาบใบแคบ (*Commelina diffusa* N.L. Burm.) มีสรรพคุณแก้ไข้ ไอ โรคผิวหนัง หอยสังข์ (*Cyanotis vaga* (Lour.) Sch. & J.H. Sch.) มีสรรพคุณรักษาอาการไตอักเสบ เช้าอักเสบ หญ้าปากกิ้ง (*Murdannia loriformis* (Hassk.) R. S. Rao & Kamm.) มีสรรพคุณใช้รักษาโรคมะเร็ง เป็นต้น บางชนิดใช้มุงหลังคาบ้าน ทำเครื่องจักสาน ใช้อย้อมสี นำมาปลูกเป็นไม้ประดับ จัดสวน เช่น น้ำค้างกลางเที่ยง (*Murdannia gigantea* (Vahl) Brueck.) หัวใจม่วง (*Tradescantia pallida* (Rose) D.R. Hunt) ก้ามปูหลุด (*Tradescantia zebrina* Bosse) และหลายชนิดเป็นอาหารสัตว์และผัก (ปราโมทย์, 2540: ปัทมา, 2543; พเยาว์, 2526; จิทย์, 2542; Hong and DeFilipps, 2001)

การจัดจำแนกสิ่งมีชีวิตในปัจจุบัน นอกจากอาศัยข้อมูลทางสัณฐานวิทยาภายนอกและลักษณะโครงสร้างภายใน (Heywood, 1968) รวมทั้งเรณูวิทยาแล้ว ยังอาศัยข้อมูลทางด้านจำนวนและรูปร่างของโครโมโซมมาช่วยสนับสนุนการจัดจำแนกให้ถูกต้องยิ่งขึ้น เนื่องจากสิ่งมีชีวิตแต่ละชนิดมีจำนวนและลักษณะรูปร่างโครโมโซมที่เรียกว่า คาริโอไทป์ (karyotype) เฉพาะของสิ่งมีชีวิตนั้น (Stebbins, 1971) ข้อมูลจำนวนโครโมโซมที่มีผู้ศึกษามาก่อนได้ถูกนำมาบันทึกไว้ใน chromosome atlas ซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานที่สามารถนำมาใช้ในงานวิจัยทางพฤกษศาสตร์อื่น ๆ ได้แก่ ความหลากหลายทางพันธุกรรม การปรับปรุงพันธุ์พืช และการศึกษาความสัมพันธ์เชิงวิวัฒนาการ เป็นต้น (Stace, 2000)

การศึกษาจำนวนโครโมโซมของพืชยังจำกัดอยู่เพียงบางกลุ่มเท่านั้น ในพืชเขตร้อนมีการศึกษากันน้อยกว่า 1% และพืชมีดอกยังมีการศึกษาประมาณ 25 % (Stace, 2000) สำหรับพืชวงศ์ผักปลานส่วนใหญ่ศึกษากับพืชที่พบในต่างประเทศ ถึงแม้ว่ามีการศึกษาไปแล้วหลายสกุล แต่ในสกุลเหล่านั้นยังศึกษาไม่ครอบคลุมชนิดทั้งหมด สำหรับในประเทศไทยมีรายงานจำนวนโครโมโซมของพืชวงศ์ผักปลานเพียง 4 สกุล 6 ชนิด (Ladda *et al.*, 2001; Larsen and Saksuwan Larsen, 1994) เนื่องจากประเทศไทยตั้งอยู่ในเขตร้อนและมีความหลากหลายทางชีวภาพสูงแห่งหนึ่งของโลก โดยเฉพาะทางภาคใต้เป็นพื้นที่ที่ฝนตกชุกและถูกล้อมรอบไปด้วยทะเลอันดามันและอ่าวไทยที่พัดพาความชื้นขึ้นบก ทำให้เกิดลมมรสุมและมีปริมาณน้ำฝนสูง จึงมีความอุดมสมบูรณ์ของพืชตามธรรมชาติทั้งในด้านจำนวน ชนิด และปริมาณค่อนข้างสูงภาคหนึ่งของประเทศไทย จึงทำให้นักสนใจศึกษาพืชวงศ์ผักปลานบางชนิดที่กระจายอยู่ในประเทศไทย โดยเก็บและรวบรวมพืชจากภาคใต้เป็นส่วนใหญ่ เพื่อให้ได้ข้อมูลจำนวนโครโมโซมของพืชที่อาจยังไม่เคยมีผู้ศึกษามาก่อน หรืออาจเคยมีผู้ศึกษามาแล้ว เพื่อบันทึกไว้ใน chromosome atlas ของพืชวงศ์นี้ที่พบในประเทศไทยต่อไป

การตรวจเอกสาร

1. พรรณพืชวงศ์ผักปลาน

การศึกษานุกรมวิธานของพืชวงศ์ผักปลานในประเทศไทยยังอยู่ในระหว่างการศึกษาทบทวน ซึ่งยังไม่เสร็จสมบูรณ์ พรรณพืชวงศ์นี้มีผู้สนใจศึกษาในต่างประเทศอยู่มากและในประเทศไทยมีอยู่บ้าง

Larsen และ Saksuwan Larsen (1994) ได้ศึกษาจำนวนโครโมโซมของพืชสกุล *Spatholirion* Ridl. ที่พบทางภาคเหนือและภาคใต้ของประเทศไทย จำนวน 1 ชนิด คือ *Spatholirion ornatum* Ridl.

พวงเพ็ญและคณะ (2542) สำรวจพืชวงศ์ผักปลานบริเวณเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโตนาซาข้างจังหวัดสงขลา ทางภาคใต้ของประเทศไทย พบว่ามีจำนวน 6 สกุล 9 ชนิด คือ *Aneilema conspicuum* (Bl.) Kunth *A. scaberrimum* (Bl.) Kunth *Commelina benghalensis* Linn. *C. diffusa* Burm. f. *C. cf. paleata* Hassk. *Cyanotis ciliata* (Blume) Bakh.f. *Forrestia mollissima* (Bl.) Kds. *Floscopa scandens* Lour. และ *Pollia thyrsoiflora* (Blume) Stend.

Barreto (1999) สำรวจพืชวงศ์ผักปลานในประเทศบราซิล พบว่ามี 61 ชนิด จำนวน 13 สกุล ในจำนวนดังกล่าวพบในประเทศไทย 6 สกุล คือ *Aneilema* R.Br. *Callisia* Loeffl. *Commelina* Linn. *Floscopa* Lour. *Murdannia* Royle และ *Tradescantia* Linn.

วิไลวรรณ (2544) ศึกษาพรรณไม้วงศ์ผักปลานในอุทยานแห่งชาติภูพาน จังหวัดสกลนคร ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย พบว่ามีจำนวน 6 สกุล 21 ชนิด ซึ่งตรงกับที่ได้นำมาศึกษาครั้งนี้อยู่ 12 ชนิด คือ *Commelina benghalensis* Linn. *C. clavata* C.B. Clarke (*C. communis* Linn.) *C. diffusa* Burm. f. *C. obliqua* Ham (*C. paludosa* Blume) *Cyanotis axillaris* Roem. & Schult. *C. barbata* Don (*C. vaga* (Lour.) Sch. & J. H. Sch.) *C. cristata* Roem. & Schult. *Floscopa scandens* Lour. *Murdannia gigantea* (Vahl) Brueck. *M. medica* (Lour.) Hong *M. nudiflora* (Linn.) Brenan และ *M. scapiflorum* (Roxb.) Royle (*M. edulis* (Stokes) Faden)

Hong และ De Filippis (2001) รายงานว่า พืชวงศ์นี้ในประเทศจีนมีจำนวน 15 สกุล 59 ชนิด (มี 12 ชนิดเป็นพืชเฉพาะถิ่น, 3 ชนิดเป็นพืชนำเข้าจากต่างประเทศ) โดยเป็นพืชที่พบในประเทศไทยจำนวน 12 สกุล 31 ชนิด สกุล *Murdannia* มีจำนวนชนิดมากที่สุดในประเทศจีน (มี 20 ชนิด, 6 ชนิดเป็นพืชเฉพาะถิ่น) และสกุลนี้พบในประเทศไทยมากที่สุดเช่นกัน (มี 9 ชนิด) รองลงมาคือ *Commelina* (มี 5 ชนิด) และ *Cyanotis* (มี 4 ชนิด) ส่วนสกุล *Belosynapsis*,

Dictyospermum, *Callisia*, *Rhopalephora* และ *Streptolirion* มีจำนวนชนิดน้อยที่สุดในประเทศจีน (สกุลละ 1 ชนิด) สำหรับสกุล *Amischotolype*, *Belosynapsis*, *Dictyospermum*, *Floscopa* *Porandra* และ *Rhopalephora* มีจำนวนชนิดน้อยที่สุดในประเทศไทย (สกุลละ 1 ชนิด)

2. การศึกษาจำนวนโครโมโซมของพืชวงศ์ผักปลาบ

2.1 จำนวนโครโมโซม

โดยทั่วไป สิ่งมีชีวิตมีจำนวนโครโมโซม 2 ชุด ($2n=2x$) เรียกว่า ดิพลอยด์ (diploid) การเปลี่ยนแปลงจำนวนโครโมโซมมี 2 แบบ คือ แบบยูพลอยด์ (euploid) เป็นการเปลี่ยนแปลงจำนวนโครโมโซมเป็นชุด ถ้ามีจำนวนมากกว่า 2 ชุด เรียกว่า โพลีพลอยด์ (polyploid) เช่น $2n=3x$, $4x$, $5x$ และ $6x$ เป็นต้น และแบบแอนิวพลอยด์ (aneuploid) เป็นการเพิ่มหรือขาดของโครโมโซมเป็นแท่ง เช่น $2n \pm 1$ หรือ $2n \pm 2$ เป็นต้น ในธรรมชาติพบแอนิวพลอยด์แบบขาดมากกว่าแบบเพิ่มโครโมโซม (Stebbins, 1971)

โพลีพลอยด์ : พืชที่เป็นโพลีพลอยด์พบมากในเขตร้อน แต่พบน้อยในเขตอบอุ่นและกึ่งเขตร้อน การเกิดโพลีพลอยด์อาจมีสาเหตุจากการที่พืชมีการเพิ่มจำนวนชุดโครโมโซมเป็น 2 เท่า (chromosome doubling) หรืออาจเกิดจากการผสมข้ามของพืช 2 ชนิด เมื่อเกิดลูกผสมจึงทำให้ได้ลูกที่มีโครโมโซมแตกต่างจากพ่อแม่ เมื่อลูกผสมนี้เกิดการเพิ่มชุดโครโมโซมขึ้นมา จะทำให้ได้พืชที่มีจำนวนโครโมโซมเพิ่มเป็น 2 เท่า (Stebbins, 1971)

การส่งเสริมการเกิดโพลีพลอยด์ เชื่อว่าเกี่ยวข้องกับปัจจัยสำคัญ 2 อย่าง คือ ลักษณะนิสัยการเติบโตของพืช (growth habit) พืชที่มีอายุหลายปี จะพบโพลีพลอยด์มากกว่าพืชอายุปีเดียวที่มักเป็นดิพลอยด์ โดยเฉพาะพืชอายุหลายปีที่มีการสืบพันธุ์แบบไม่อาศัยเพศ ยิ่งพบโพลีพลอยด์ได้มากขึ้น เนื่องจากพืชโพลีพลอยด์จะมีการแบ่งเซลล์แบบไมโอซิสที่ผิดปกติขณะที่มีการสร้างเซลล์สืบพันธุ์ จึงส่งผลให้พืชโพลีพลอยด์มีภาวะการเจริญพันธุ์ต่ำและผลิตเมล็ดน้อย ซึ่งการที่พืชมีอายุหลายปีทำให้มีช่วงอายุยืนยาวกว่าพืชปีเดียว จึงทำให้มีช่วงเวลาที่สามารถขยายพันธุ์แบบไม่อาศัยเพศ ทำให้ได้ลูกจำนวนมากในเวลาอันรวดเร็ว และระบบการผสมพันธุ์ (breeding system) พืชที่มีการผสมข้ามต้นมีโอกาสให้ลูกโพลีพลอยด์มากกว่าพืชผสมตัวเอง เนื่องจากทำให้โอกาสที่พืชจะผสมระหว่างชนิดมีมากขึ้น (Stebbins, 1971)

เนื่องจากพืชโพลีพลอยด์มีจำนวนโครโมโซมหลายชุด จึงทำให้มีลักษณะทางสัณฐานวิทยาและสรีระวิทยาที่แตกต่างจากพืชดิพลอยด์ ซึ่งทำให้สามารถทนทานต่อสิ่งแวดล้อมที่รุนแรงและไม่เหมาะสม โดยอาจมีการเปลี่ยนแปลงบางส่วนของพืชมีขนาดใหญ่ขึ้น โดยเฉพาะดอกและเมล็ดใบและกลีบดอกหนาหรือแข็งแรงขึ้น ลดการแตกกิ่งก้าน และอัตราการเจริญเติบโต รวมทั้งเพิ่ม

ความสามารถในการตั้งตัว แข่งขันและครอบครองพื้นที่ในธรรมชาติได้มากขึ้น ทำให้สามารถผ่านการคัดเลือกโดยธรรมชาติได้ ดังนั้น โพลีพลอยด์จึงเป็นกลไกที่สำคัญอันหนึ่งในการเกิดวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิต (Stebbins, 1971)

แอนิวพลอยด์ : พืชบางชนิดอาจเกิดแอนิวพลอยด์ที่ค่าเบสิกนัมเบอร์ (basic number, x) จึงทำให้พืชสกุลเดียวกันมีค่า x หลายค่า (Stace, 2000) สาเหตุของการเกิดแอนิวพลอยด์ที่ค่า x อาจเกิดจากการแลกเปลี่ยนส่วนของโครโมโซมที่ไม่ใช่คู่กันแบบไม่เท่ากัน 2 แห่ง โดยมีการหักของโครโมโซมแต่ละ 1 ตำแหน่ง (unequal reciprocal translocation) ซึ่งแบ่งเป็น 2 แบบ ได้แก่ แบบที่ทำให้มีการลดจำนวนโครโมโซมของค่า x ลง ด้วยวิธีเซนทริก ฟิวชัน (centric fusion) ซึ่งเป็นการแลกเปลี่ยนส่วนของโครโมโซมที่มีรูปร่างแบบอะโครเซนตริก (acrocentric) 2 แห่ง แล้วทำให้เกิดเป็นโครโมโซมรูปร่างแบบเมทาเซนทริก (metacentric) ที่มีขนาดใหญ่กว่าของเดิมกับชิ้นส่วนของโครโมโซม (fragment) ซึ่งสุดท้ายชิ้นส่วนของโครโมโซมนี้อาจจะหายไป ส่วนอีกแบบคือแบบที่ทำให้มีการเพิ่มจำนวนโครโมโซมของค่า x คือ ดิสโซซิเอชัน (dissociation) ซึ่งเกิดจากการแลกเปลี่ยนส่วนของโครโมโซมที่มีรูปร่างแบบเมทาเซนทริกกับชิ้นส่วนของโครโมโซมขนาดเล็กที่มีเซนโทรเมียร์ (centromere) อยู่ ซึ่งชิ้นส่วนนี้เป็นส่วนที่เกินมาจากจำนวนปกติ (supernumerary) แล้วทำให้เกิดโครโมโซมสองแห่งที่มีรูปร่างแบบอะโครเซนทริกกับซับเมทาเซนทริก (submetacentric) ซึ่งโครโมโซมทั้งสองมีขนาดเล็กกว่าเมทาเซนทริกเริ่มต้น นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงจำนวนโครโมโซมที่ค่า x อาจเกิดได้จากวิธีฟิสชัน (fission) ซึ่งเกิดจากการหักตรงเซนโทรเมียร์ ของโครโมโซมที่มีรูปร่างแบบเมทาเซนทริก ต่อมาเซนโทรเมียร์ที่หักมีการสร้างขึ้นมาใหม่ จึงทำให้เกิดเป็นโครโมโซมรูปร่างแบบเทโลเซนทริก (telocentric) สองแห่ง (Gardner and Snustad, 1984) หรือพืชที่เป็นแอนิวพลอยด์อาจเกิดจากการแบ่งเซลล์ผิดปกติ โดยโครมาทิด (chromatid) ไม่แยกออกจากกันเข้าสู่ขั้วเซลล์ (non-disjunction) ขณะที่มีการแบ่งเซลล์แบบไมโทซิส จึงทำให้เซลล์ลูกที่ได้มีจำนวนโครโมโซมแตกต่างกัน เมื่อเซลล์เหล่านี้แบ่งตัวต่อไปจนกลายเป็นต้นใหม่ จึงทำให้ได้ต้นที่เป็นแอนิวพลอยด์ ซึ่งสาเหตุนี้พบได้ในพืชที่มีการขยายพันธุ์แบบไม่อาศัยเพศ นอกจากนี้การแบ่งเซลล์แบบไมโอซิสอาจมีความผิดปกติในขณะที่สร้างเซลล์สืบพันธุ์ จึงทำให้ได้เซลล์สืบพันธุ์มีจำนวนโครโมโซมแตกต่างกัน เมื่อมีการปฏิสนธิ จึงทำให้ได้ลูกที่เป็นแอนิวพลอยด์ (Stebbins, 1971; De Robertis and De Robertis, 1980)

2.2 งานวิจัยที่ศึกษาจำนวนโครโมโซมของพืชวงศ์ผักปลาบ

พืชวงศ์ผักปลาบมีจำนวนโครโมโซมที่แปรผันมาก มีค่าตั้งแต่ $2n=12-180$ และ $n=5-60$ โดยมีค่า x ตั้งแต่ 4-29 (Darlington and Wylie, 1955; Goldblatt and Johnson, 1998; Faden, 1998) วงศ์ย่อย Commelinoideae : เผ่า Commelineae มีค่า $x=6-29$ เช่น *Commelina* ($x=10-16$) *Floscopa* ($x=6-9$) เป็นต้น และเผ่า Tradescantieae มีค่า $x=4-20$ ได้แก่ *Amischotolype* ($x=9$) *Cyanotis* ($x=10-13$) และ *Tradescantia* ($x=6$) เป็นต้น วงศ์ย่อย Cartonematoideae : เผ่า Cartonemateae มีค่า $x=6$ และ 12 และเผ่า Triceratelleae ยังไม่มีรายงานจำนวนโครโมโซม นอกจากนี้พืชบางสกุลมีค่า x เพียงค่าเดียว เช่น *Palisota* ($x=20$), *Pollia* ($x=16$), *Stanfieldiella* ($x=11$) แต่บางสกุลมีค่า x ได้หลายค่า ได้แก่ *Aneilema* ($x=6, 9, 10-13$), *Commelina* ($x=10-16$) และ *Murdannia* ($x=6-11$) เป็นต้น การที่มีค่า x หลายค่านี้เชื่อว่าเกี่ยวข้องกับ การเกิดวิวัฒนาการในพืชวงศ์นี้ (Faden and Suda, 1980; Faden, 1998)

โพลีพลอยด์ : พืชวงศ์ผักปลาบพบโพลีพลอยด์ประมาณ 45.8 % (Bai and Kuriachan, 1997) โดยมีรายงานว่าพบในสกุล *Commelina* (4x) *Cyanotis* (4x) *Floscopa* (4x, 6x) *Murdannia* (4x, 6x, 8x) *Tradescantia* (4x) (Faden and Suda, 1980) เนื่องจากพืชวงศ์นี้เป็นพืชที่มีเกสรเพศผู้และเกสรเพศเมียอยู่ในดอกเดียวกัน ดังนั้นพืชในบางสกุลนี้จึงมีการปรับโครงสร้างของดอกเหมาะสมสำหรับการผสมข้าม เช่น การมียอดเกสรเพศเมียอยู่สูงกว่าอับเรณู จึงทำให้โอกาสที่เรณูที่อยู่ต่ำกว่าในดอกเดียวกันปลิวมาตกได้ยากขึ้น และเรณูจากดอกอื่นที่จะปลิวมาหรือถูกนำมาด้วยแมลง มีโอกาสที่จะมาเกาะที่ยอดเกสรเพศเมียที่อยู่สูงได้ง่ายขึ้น ซึ่ง Faden (1998) กล่าวว่า พืชวงศ์นี้มีแมลงช่วยในการผสมพันธุ์ ขณะที่พืชในสกุล *Cyanotis* เกิดโพลีพลอยด์ต่ำ ส่วนใหญ่เป็นพืชดิพลอยด์ ซึ่งอาจเกิดจากพืชสกุลนี้ส่วนใหญ่เป็นพืชล้มลุกอายุปีเดียวและยอดเกสรเพศเมียอยู่ในตำแหน่งต่ำกว่าอับเรณู โดยเกิดจากการที่ปลายก้านเกสรเพศเมียขาดตัวให้สั้นลง รวมทั้งอับเรณูมีการแตกตรงฐาน (basal valve) ส่งผลให้การถ่ายเรณูในต้นเดียวกันเกิดขึ้นได้ดี จึงทำให้พืชสกุลนี้มีโอกาสผสมตัวเองได้มากกว่าผสมข้าม (Bai and Kuriachan, 1997)

แอนิวพลอยด์ : พืชวงศ์นี้พบแอนิวพลอยด์ได้ในหลายสกุล ได้แก่ *Aneilema*, *Commelina*, *Cyanotis*, *Cymbispatha*, *Murdannia* และ *Tinantia* ซึ่งสกุลเหล่านี้มีค่า x หลายค่า เช่น *Aneilema* มีค่า $x=6, 9, 10-13$ หรือ *Murdannia* มีค่า $x=6-11$ เป็นต้น (Faden and Suda, 1980) Bai และ Kuriachan (1997) กล่าวว่า พืชในสกุล *Cyanotis* เกิดแอนิวพลอยด์ที่ค่า x ทำให้มีการลดค่า x ลง จาก $x=12$ เป็น $x=10$ โดยมีสาเหตุจากการมีเซนทริก ฟิวชั่น ซึ่งมีผลทำให้มีการ

ลดจำนวนโครโมโซม ขณะเดียวกันโครโมโซมใหม่ที่ได้มีขนาดใหญ่ขึ้น ซึ่งพบว่าพืชสกุลนี้ที่มี $x=10$ จะมีขนาดโครโมโซมใหญ่กว่าพืชอื่นที่มี $x=12$ เช่น *Cyanotis axillaris* ($2n=20$) ซึ่งเป็นการสนับสนุนสมมุติฐานของ Faden (1998) ที่ว่า การเกิดแอนิวพลอยดีในพืชวงศ์ผักปลาบ ทำให้ขนาดของโครโมโซมใหญ่ขึ้น

นอกจากนี้ Faden และ Suda (1980) แบ่งขนาดโครโมโซมของพืชวงศ์นี้เป็น 3 ขนาด ได้แก่ ขนาดใหญ่ คือ *Coleotype* ขนาดกลางถึงใหญ่ เช่น *Anthericopsis*, *Commelina*, *Cyanotis*, *Floscopa*, *Palisota* และ *Polyspatha* และขนาดเล็กถึงเล็กมาก เช่น *Murdannia*, *Pollia* และ *Stanfieldiella* เป็นต้น ต่อมา Faden (1998) รายงานว่า ขนาดของโครโมโซมมี 3 ขนาดเช่นกัน คือ ขนาดใหญ่ กลาง และเล็ก โดยส่วนใหญ่พืชในเผ่า *Tradescantieae* มีขนาดโครโมโซมใหญ่กว่าเผ่า *Commelineae*

วัตถุประสงค์

ศึกษาจำนวนโครโมโซมจากเซลล์ปลายราก ($2n$) ของพืชวงศ์ผักปลาบบางชนิดในประเทศไทย